

EN "SAM" DIU...

04 Maig/Juny 08

El talent dels minis

Tots els qui han tingut ocasió de veure en directe un partit de Minis, se n'adona que el factor més evident a l'hora de marcar les diferències és el talent, més inclòs que el factor físic; aquest es fa més important més endavant, en categories superiors.

Però, què és el talent? Molts parlen de talent innat, i per tant amb algun component genètic. Altres parlen que les persones amb talent aprenen més fàcil i més ràpid. També és veritat, però aquí ja es té en compte el factor aprenentatge.

Sens dubte, l'aprenentatge té molt a dir amb el talent. Està clar que els nois i noies no neixen sabent jugar a bàsquet. Ara bé, com hem dit, alguns d'ells tindran més facilitat un cop s'hi posin. Però s'hi han de posar, eh?

La majoria de gent associa el talent amb la tècnica, és a dir, saber executar. Aquest és el gran talent que manifesten els minis (si estan ben entrenats). El talent tàctic, és a dir, saber prendre les decisions correctes davant del rival, s'anirà desenvolupant més endavant.

Al llarg de la meua experiència entrenant minis i seguint les seleccions catalanes he anat analitzant i preguntant-me on va a parar el talent tècnic dels minis. Perquè jo he constatat, i molta gent està d'acord amb mi, que el talent tècnic que arriben a manifestar els minis (els ben entrenats, repeteixo), es perd pel camí quan es comença a incorporar el joc tàctic. Tinc la impressió que de la manera com s'entrenen els equips en les categories infantils i cadets, provoca que els jugadors perdin

l'espontaneïtat, juguin amb les mans lligades, i per tant, fa que perdin les oportunitats de desenvolupar tot el ventall de destreses tècniques que havien arribat a assolir en l'etapa mini. Sembla que només aquelles destreses més usades o més útils siguin les que sobreviuen en el repertori dels jugadors.

I això és una llàstima.

Als campionats d'Espanya de seleccions autonòmiques, es veuen veritables espectacles de bàsquet, bàsquet en estat pur. Us asseguro que això només és en les categories Minis. Les altres (Infantils, Cadets) estan massa "pervertides" amb tàctiques, sistemes, defenses zonals, etc. I com que el jugador encara no té adquirit prou talent tàctic, juga malament a bàsquet: no decideix del tot bé (segueix els sistemes moltes vegades sense entendre'ls) i, a més, deixa d'executar molts dels moviments que practicava a Mini perquè, senzillament, no entren dins el sistema.

Jo diria que ben bé fins passada l'època de Júnior, el talent tàctic no s'equipara als potencials tècnics. Però potser durant aquest període hi ha molt de talent tècnic que s'ha perdut, s'ha malbaratat, s'ha rovellat, i es converteix en irrecuperable. Molts pocs jugadors resisteixen l'etapa de "tactificació" sense perdre la frescor del talent tècnic que ja tenien a Mini.

Els qui ho aconsegueixen, són capaços de debutar a la Liga ACB amb 14 anys...

Joan Vives i Ribó - <http://joanvives.weblog.net>
Revista "L'Estruc", Maig 2006

